

தெவாந்தாந்தி

Messenger of God

My Work is my Blessings - BABA -

M. THIYAGARAJAH
"THILLAI VASAM"
Barlalai West,
CHUNNAKAM

நீண்டாகச் செய்த

நாம் செய்யும் செயல்களை
 கடவுள்டைய மகிழ்ச்சிக்காகவும்,
 இறைவனைத் திருப்தி செய்யவும்,
 கடவுள்க்குரிய வழிபாடாகவும்,
 அவருக்கே அச் செயல்களை
 அர்ப்பணி த்து விட்டோம் அன்றாஸ்
 எந்த வினையும் நம்மை
 எதுவும் செய்ய முடியாது.

உதாரணம் துறைவுடைய சரித்திரம்,
 மார்க்கண்டேயர் கதை
 ஆகிய இரண்டில் இருந்தும்
 நாம் கர்மவினையினை
 எப்படி வெல்லலாம் என்று
 அறிந்து கொள்ளலாம்
செய்தீசு சுட்டுரை
 (3ஆம், பக்கம்)

சுர்வமத பதினூற்கால

ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵ ୬୧
ଜୁନ୍ ୨୦୦୩

மாதம் ஒரு மின்
விலை ரூபா 10/-

சுவாமியின் பார்வைக்கு என்ன பொருள்..?

பிரசாந்தி நிலையத் தில் சிவராத்திரிக்கு இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு மந்திரின் வராண்டாவில் அமர்ந்து இருக்கிறேன். இளம் தளிரான அங்கங்கள் மென்றைப்பயில் மலர் போல் சுவாமி சிரித்த வண்ணம் வருகிறார்.

மனதுக்குள் நாராயணா... நாராயணா.... என்று ஸ்மரணை செய்கிறேன். எனக்கணகள் மட்டும் இமைமுடாமல் சுவாமியின் மென்பாத அசைவு களையே உற்று நோக்குகின்றன. சுவாமி அருகே வந்து விட்டார். மெல்லத் தலையை உயர்த்துகிறேன். அவரது திருமுகமண்டலத்தின் தாமரைகள்கள் எனது கணகளைத் தான் சந்திக்கின்றன. சுவாமி கேட்கிறார்;

“என்ன ஒருவாரம் முன்பு சென்னையில் நல்ல மழையா?”

“ஆம் சுவாமி”

“குடிக்கத் தண்ணீர் கிடைக்கிறதா?”

“இன்றும் ஜெந்து, ஆறு மாதங்களுக்குக் கவலை இல்லை சுவாமி”

இப்போது சுவாமி “சந்தோஷம்” என்று சொல்லப் போகிறார்... என ஏதிர்பார்த்தேன்.

ஆனால் சுவாமி எது வும் சொல்லவில்லை அதற்குப் பதில் என்னை ஒரு மாதிரியாகப் பார்த்து விட்டு நகர்கிறார்.

அந்தப் பார்வைக்கு என்ன பொருள்..? யோசித்து யோசித்துப் பார்க்கிறேன் விளங்கவில்லை.

டி. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி

அது என்ன பத்து நாட்களுக்கு முன் மழை வந்ததா? என்ற கேள்வி... நான் அனுப்பிய ஆஸ் வந்தாலா? என்பது போல் தொடர்க்கூவில்லை. குடிக்கத் தண்ணீர்க்கிடைக்காத தானா? என்று ஏன் அந்தக் கேள்வியில் அத்தனை அழுத்தம்? செலுகு நேரம்

யோசித்தபின் முளையில் ஒரு ப்ளாட்டி.

பத்துப் பதினெந்து நாட்களுக்கு முன்பு சென்னையில் தண்ணீர் வழங்குதல் சற்று வறண்டிருந்த நேரம் வீட்டுக்கு லாரியில் தண்ணீர் குடிக்க “யினர் வோட்டா” தண்ணீர் சப்ளை சரியாகச் செய்யவில்லையே அரசாங்கம் என்ற முனகல் மார்ச், ஏப்ரலில் என்ன ஆகுமோ என்ற எரிச்சல் எல்லாம் என்னிடம் இருந்தன.

தமிழ் நாட்டுக்கு ஸ்ரீ சத்திய சாயி சேவை நிறுவனங்களுக்கு நிலையத் தலைவராய் இருந்து விட்டு, தமிழ் நாட்டுக்கே குடிநீர் தட்டுப்பாடு வந்து விட தேவைக் கவலைப் பட்டாயா..? எல்லோருக்கும் தண்ணீர் வேண்டுமே எனப் பிரதித்தந்த்துக்காயா? அதை விட்டு பற்றவர்களை சபித துக்கொண்டும் செலுத்துக் கொண்டும் இந்தப்பேயே அது அறியாமல் எவ்வளவும் மழையே

பெய்யாத பெப்பிரவரி மாதத்தில் மழையை அனுப்பி தமிழ்நாட்டில் அனைவருடைய குடிநீர்த் தேவையையும் ததி செய்திருக்கிறேனே..? அது தான் மழை வந்ததா..? நான் அனுப்பினேனே..? என்பதை மறைமுகமாகக் குறிப்பிட்டேன். உனது மட்டுமல்ல அனைவரின் தேவையையும் அறிந்த வன் நானல்லவா..? இது சுவாமி என மனதில் தோற்ற வைத்த விளக்கம்.

என் மனமாறப் பிரார்த்திக்கிறேன். நாம் கேட்காமலே தரும் வள்ளல் நீ. துவாபர யுகத்து மழைமேகமே..? கலியுகத்திலும் உனது கருணையை நீ அளிந்த தருகிறாயே? எனது அறியாமையை எவ்வளவு மறைமுகமாக உணர்த்தி விட்டாய்? உன் தீருப்பாதம் பணிதலை விட எனக்கு வேறு என்ன செய்யத் தோன்றுகிறது..! என் கணகளில் இப்போது ஆண்த மழை...!

அனைத்தும் அவனே

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணபரமகம்லர்

ஒரு கிராமத்தில் ஆண்டி மடம் ஒன்று இருந்தது. அங்கே பல ஆண்டிகள் ஓடு ஏந்தி ஊருக்குள் சென்று பிச்சைச் சோறு வாங்கிச் சாப்பிட்டு வந்தார்கள்.

ஒருநாள் ஆண்டிகளில் ஒருவன் ஊரில் கற்றிய காலத்தில் ஒரு ஜெமீன்தார் தன் ஏழைச் சேவகனைப் பலமாகப் புடைத்து கதறச் செய்வதைப் பார்த்தான். அதனால் மனம் மிகவும் நொந்து, “ஜெயா போதும் அடித்தது எனக்காக நிறுத்தி விடுங்கள். உங்களுக்கு நன்மையாகுக” என்று ஆண்டி ஜெமீன்தாரை விந்யமாக வேண்டிக் கொண்டான்.

இதைக் கேட்டது ஜெமீன்தாருக்கு முன்னைவிடக் கோபம் அதிகமாகிவிட்டது. சேவகனைவிட்டு விட்டுத் தமக்கு புத்தி சொல்ல வந்த ஆண்டியைக் கண்டபடி அடிக்க ஆரம்பித்தார்.

ஆண்டி நன்றாகப் புடைக்கப்பட்டு பிரக்ஞை இல்லாமல் தரையில் விழுந்தான். அவன் விழுந்ததும் ஜெமீன்தாருடைய ஆவேசம் தீந்து தம் வீட்டுக்குள்ளேயே போய் விட்டார்.

யாரோ வழியில் போகிறவர்கள் ஆண்டி அடிப்பட்டு வீழ்ந்து கிடப்பதைப் பார்த்து மடத்துக்குப் போய்ச் செய்தி சொன்னார்கள்.

ஆண்டிகள் ஓடிப்போய் ஜெமீன்தார் வீட்டு வாசலில் கிடந்தார்கள். சகோதரனைத் தூக்கி எடுத்து மடத்துக்குக் கொண்டு போய்க் குளிந்து ஜெலம் தெளித்து வாயில் தண்ணீரும் பாலும் ஊற்றிச் சிகிச்சை செய்தார்கள். வெகு நேரம் கழித்து ஆண்டிக்குப் பிரக்ஞை வந்தது. கண்திறந்து நினைவு வந்த மாதிரி காணப்பட்டதும். ஒருவன் “தம்பி நான் யார் தெரிகிறதா? என்றான்.

அண்ணே ‘தெரிகிறது’ நீதான் முதலில் என்னை அடித்தாய் இப்போது என்னுடையவாயில் நீயே பால் ஊற்றுகிறாய் என்றான்.

துறவி ஞானப்பிரகாசம் அடைந்தவனாபெடியால் தன்னை அடித்தவனையும் தனக்குப் பணிவிடை செய்தவனையும் ஒன்றாகக் கண்டான். நன்மையும் தீமையும் கக்கமும் துக்கமும் ஆண்டவன் லீலை அல்லவோ?

நம் பிராரத்தணையில் கடவுள் மகிழ்ச்சியடைந்தால் நம் வினைகளை முற்றிலும் துடைத்து எறிவார்

- பகவான் ஸ்ரீ சத்திய சாயி பாபா -

ஒது சொருபிகளே!

இறைவன் திருவருள் கொண்டு பிராரத்தவினை, சஞ்சிதவினை, ஆகியவற்றை வெல்ல முடியுமா? அதிலும் குறிப்பாக அவற்றின் தீய பகுதியினை நீக் கிவிட முடியுமா?

நாம் செய்கின்ற நம் முடைய வினைகளினால் ஏற்படும் விளைவை வெல்ல வேண்டுவதற்காக மட்டுமே, வினைகளை நீக்க வேண்டும். என்பதற்காக மட்டுமே கடவுளைக் கும்பிடும் முயற்சியில் இறங்கக் கூடாது. அவின் திருவருள் தான் வேண்டும் என்று கும்பிடால் பிராரத்தவினை, சஞ்சிதவினை மற்றும் உள்ள வேறு வினைகள் ஆகிய அனைத்தும் தாமாகவே சக்தி இழந்து நிற்கும்.

நாம் இவற்றை எல்லாம் திருத்தி சரியாக்குவதற்கு முன்பு பிராரத்தவினை என்றால் என்ன? சஞ்சிதவினை என்றால் என்ன? ஆகாமிய வினை என்றால் என்ன? என அழிந்து கொள்ள முயலுவோம்.

பிராரத்தவினை என்பது நாம் தற்சமயம் துய்த்துக் கொண்டிருப்பது அனுபவித்துக் கொண்டிருப்பது. சஞ்சிதம் என்பது நம்முடைய பழைய வினைகளைக் குறிப்பது. அதாவது நாம் முன்பு செய்த வினைகள் “ஆகாமியம் என்பது எதிர் காலத்தில் வரும் வினைகள் அதாவது இப் பொழுது நடந்து கொண்டிருப்பதற்கேற்ப வருகின்ற வினைகள்.

பிராரத்தம் என்பது சஞ்சிதவினைக்கும் ஆகாமிய வினைக்குமிடையே நடுவேயிருப்பது. முன்செய்த வினைகளால் அதாவது சஞ்சிதவினை காரணமாக நாம் இப் பொழுது பிராரத்தவினையாக அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கின்றோமோ அதுவே பிராரத்தவினை என்க. இப்பொழுது என்ன வினைகளை செய்கின்றோமோ அவற்றின் பலன்தான் எதிர்காலத்தில் வர இருப்பது.

நம்முடைய அன்றாட எடுக்கலாம். தோசைகளைச் சுடலாம் இன்னும் இது எடுத்துக்காட்டின கொடுக்கி போன்று பல் வேறு, உணவுப் பொருள்களை தயாரிக்கலாம். இவை எல்லாம் அரிசி பிலிருந்து உருவாக்கப்பட்ட பேருந்து ஒடும் போது அத வையே நாம் இந்த உணவு கருக்கெல்லாம் அடிப்படையாக உள்ள பொருளை மாற்றுவதில்லை. நீங்கள் எந்த வகையான உணவினை சமைக்க இருப்பாக முன்பே உள்ளது. அதையும் அங்கே தான் வைத்துள்ளோம். சஞ்சிதம் என்பது அந்தச் சரக்கு அறையில் எதனை சேமித்து வைத்துள்ளோமோ அதையே குறிக்கும். பிராரத்தம் என்பது அந்தச் சரக்கு அறையில் எதனை சேமித்து வைத்துள்ளோமோ அதையே குறிக்கும். பிராரத்துக்கு அந்தச் சரக்கு அறையில் எதனை சேமித்து வைத்துள்ளோம். அந்தச் சரக்கு அறையில் எதனை சேமித்து வைத்துள்ளோமோ அதையே குறிக்கும்.

சஞ்சித வினைகள் அங்கே இருந்தாலும் சாத்துவிக வழியில் நீங்கள் நடந்து வந்தீர்கள் என்றால் நல்ல முறையில் கடமையை உணர்ந்து நடந்து வந்தால் உங்களால் அந்தச் சஞ்சிதவினையை கூட மாற்றிவிட இயலும். அரிசி சேமித்து வைத்துள்ள அறையில் அரிசியுடன் பெரிய கற்கள் கூட கலந்திருக்கின்றன. என்று நீங்கள் கூறலாம். அவை நம்முடைய கெட்ட செயல்கள். தீய செயற்பாடுகளால் ஏற்பட்ட பலன்களே அவை அந்த அறையிலுள்ள அரிசியுடன் கலந்திருக்கின்றன என்று நீங்கள் கூறலாம். அவை நம்முடைய கெட்ட செயல்கள் தீய செயல்களால் ஏற்பட்ட பலன்களே. நாம் சனமக்க இருப்பிபதற்கு முன்பு அரிசியிலிருந்து கற்களை களைந்து எறிய முயல் கின் றோம் அல்லவா.

அந்த சரக்கறையில் அரிசி என்று மட்டுமே உள்ளது. என வைத்துக் கொள்வோம். நாம் அதனை எடுத்துக் கொண்டு வந்து பல்வேறு உணவு வகைகளை அதிலிருந்து தயாரிக்கலாம். பின்வருமாறு அந்த அரிசியை நாம் உணவாக ஆக்கலாம். நாம் அதனை புரியோதரையாகப் பண்ணலாம். சரக்கறைப் பொங்கலாகவும் சமைக்கலாம். மாவாக ஆட்டி அதிலிருந்து இட்லிகளை வேக வைத்து எடுக்கலாம். தோசைகளைச் சுடலாம் இன்னும் இது போன்று பல வேறு, உணவுப் பொருள்களை தயாரிக்கலாம். இனி வேறு ஓர் எடுத்துக்காட்டின காண்போம் பிராரத்தம் என்பதனை ஓர்பேருந்து ஒடும் போது அத வையே நாம் இந்த உணவு கருக்கெல்லாம் அடிப்படையாக உள்ள பொருளை மாற்றுவதில்லை. நீங்கள் எந்த வகையான உணவினை சமைக்க இருப்பிபதற்காலும் அதனை அரிசியிலிருந்தே தொடங்கவேண்டுள்ளது.

சஞ்சித வினைகள் அங்கே இருந்தாலும் சாத்துவிக வழியில் நீங்கள் நடந்து வந்தீர்கள் என்றால் நல்ல முறையில் கடமையை உணர்ந்து நடந்து வந்தால் உங்களால் அந்தச் சஞ்சிதவினையை கூட மாற்றிவிட இயலும். அரிசி சேமித்து வைத்துள்ள அறையில் அறையில் அரிசியுடன் பெரிய கற்கள் கூட கலந்திருக்கின்றன. என்று நீங்கள் கூறலாம். அவை நம்முடைய கெட்ட செயல்கள். தீய செயற்பாடுகளால் ஏற்பட்ட பலன்களே அது நாளை நமது உடலிலிருந்து வெளி யேறுகிறது. சில நேரங்களில் நாம் என்ன சாப்பிட்டோமோ அது ஏப்பாகிக்கூட வெளியே வரலாம். எனவே நாம் பிராரத்தவினையிலிருந்து தப்பவே முடியாது. நாம் இந்தப் பிறவியில் கட்டாயம் அதனை அனுபவித்தே ஆக வேண்டும். அந்த சரக்கறையில் நீங்கள் கொண்டிருப்பதற்கேற்ப வருகின்ற வினைகள். எனவே நாம் சஞ்சிதவினையை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கும் போதே அதனால் விளையும் தீய வினைவுகளை நாம் ஒரளவு கீழடக்கி வெல்லலாம். அல்லது பேரளவில் கூட அத் தீய வினைவுகளை அகற்றி விடலாம். அத்தகைய முயற்சி தேவையானது எவ்வாறு அரிசியிலிருந்து கற்களை களைந்து எறிய முயல் கின் றோம் அல்லவா.

(தொடர்ச்சி 4ம் பக்கம்)

- பாபா சொன்ன கதை -

ஓர் ஊரில் ஓர் பிச்சைக்காரன் இருந்தான் அவன் ஒருநாள் ஒரு பெரிய பணக்காரன் வீடிடின் முன் நின்று உண்பதற்கு ஒரு வாய்ச்சோராவது போடும்படி புலம்பி அழுதான். அந்த வீடிடின் எச்மான்றோ ஒரு சாய்வான நாற்காலியில் சாய்ந்து கொண்டு கடுமையாக திட்டி அவனைத் துரத்தி விட்டான். ஆனால் அந்த பிச்சைக் காரனோ பிடிவாதமாக அங்கிருந்து போக மறுத்துத் தன் கோரிக்கையை வலியுறுத்திக் கொண்டேயிருந்தான்.

அந்தப் பிச்சைக்காரனோ கொஞ்சம் பழைய சோராவது போடுங்கள் என்று கேட்டான். இந்த நிலையில் வீட்டில் உட்பகுதியில் சமைத்துக் கொண்டிருந்த மருங்கள் பின்வருமாறு கூறினான். "என் அன்புக்குரியவனே நாங்கள் இப்பொழுது பழைய சாதத்தைத்தான் சாப்பிட்டுக்கொண்டுள்ளோம் புதிய உணவை இப்பொழுதுதான் சமைத்துக் கொண்டுள்ளோம்"

அவன் என்ன பொருளில் அதனைக் கூறுகின்றான் என்பதை அந்தப் பிச்சைக்காரன் அறிந்து கொண்டான். அந்தப் பெண்ணானவள் தன் ராமனாருடைய திமிரான பேசினாலும் அவமதிக்கும் கொடுமையினாலும் அவர் ஒரு துங்பம் மிக்க எதிர்காலத்தினை சமைத்துக் கொண்டுள்ளார். என்று கூட்டிப் பேக்கிறான் என்று புரிந்து கொண்டார்.

மேலும் அவர்கள் இப்பொழுது வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் உயர்ந்த தரம் மிகக் கெல்ல வாழ்வானது சென்ற பிழவிகளில் அவர் செய்த தரமங்களினால் அறவாழினால் அடைப்ப பெற்ற தகுதி என்றும் அதனாலேயே இன்று இந்த தகுதி அவருக்குக் கிடைத்துள்ளது. என்று அவன் கட்டுகின்றான் என்றும் அவன் புரிந்து கொண்டான்.

நாம் பழைய சாதத்தைத்தான் சாப்பிட்டுக் கொண்டு இருக்கின்றோம் அதாவது சென்ற பிழவிகளில் செய்த வினைகளின் பயன்களைத்தான் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கின்றோம். அதே நேரத்தில் எதிர்காலத்திற்கான உணவினையும் நாம் சமைத்துக் கொண்டுள்ளோம்.

எனவே இந்தச் சேவை செய்வதனால் நீங்கள் ஒரு கவையான விருந்தினை எதிர்காலத்திற்கான விருந்தினை தயார் செய்து கொண்டுள்ளீர்கள். இப்பொழுது நீங்கள் சாப்பிட்டுக் கொடுக்கும் உணவு எப்படிப் பட்டதாக வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம். அது நீங்கள் முற்பகலில் செய்த வினைகளின் விளைவு அல்லவா?

தொகுப்பு: வ. காயத்தீர்

நம் பிராரத்தனையில்.....

(3ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

இந்தப் பாதை அதாவது பஸ்ஸில் பயணம் செய்யும் இந்த வேளை "காமவழி" என்பதனுடன் தொடர்பு கொண்டது. இங்கு மட்டுமே இந்த தூசியானது இருக்கும் நீங்கள் இதனை ஒரு கிராமத்திலுள்ள சிற்றூப் பாதையாக எடுத்துக் கொள்ளலாம். அதே பாதையில் சற்றுத் தூரடை நீங்கள் என்றால் நீங்கள் இதைவிட ஒரு சிறந்த பாதைக்கு வந்து சேர்வீர்கள். அதாவது தார் நோட்டிற்கு வந்து சேரலாம். இன்னும் சற்றுத்தாரம் அதே பாதையில் பயணம் செய்தீர்களென்றால் நீங்கள் நெடுஞ்சாலைக்கு வந்து சேரலாம்.

இவ்வாறாக கர்ம வழியானது கிராமத்திலுள்ள சிற்றூப்பாதை என அழைக்கப் படுகின்றது. பக்தி வழி அல்லது இறைவழிபாட்டுப் பாதை நகரப்பாதை அல்லது தாரப்பாதை என அழைக்கப் படுகிறது. ஞான வழியாகிய அறிவு வழி என்பது நெடுஞ்சாலை அங்கே தூக என்பது வருவதற்கான வாய்ப்பு இல்லை.

நாம் கர்மவியனை மட்டும் பின்பற்றினோம் என்றால் இந்த பிராரத்தனைக்கு முடிவு என்பதே வராது. ஆனால் நாம் நம் செயல்களை

(வினைகளை) கடவுனுடைய, மகிழ்ச்சிக்காகவும் இறைவனைத் திருப்தி செய்யவும் செய்து வந்தோம் என்றால் அவற்றை வழிபாடாகச் செய்து வந்தோம் என்றால் அவருக்கே அக்செயல்களை அர்ப்பணித்து விட்டோம் என்றால் எந்தப் பிராரத்தவினையும் நம்மை எதுவும் செய்ய முடியாது.

துருவன் மற்றும் மார்க்கண்டேயன் ஆகிய இருவருடைய எடுத்துக் காட்டி விருந்து எவ்வாறு கர்மவினையினை நாம் வெல்லலாம் என்று அறிகிறோம். பதினாறு ஆண்டுகள் மட்டுமே வாழ்நாள் கொண்ட மகனை மார்க்கண்டேயனின் பெற்றோர் பெற்றேக்கின்றனர்.

ஆனால் அந்தக் குழந்தையானது பிறந்த அந்நாளிலிருந்து அந்தக் குழந்தை மட்டும் அல்லது அதன் பெற்றோர்களும் கூடக் கடவுளை மிகுந்த பயபக்தியிடன் வழிபட்டு வந்தனர். அதனால் ஏற்பட்ட வினை என்னவென்றால் அவர்கள் இறைவனின் சங்கலப்தத்தைக் கூட மாற்றும் திறன் பெற்றவர்களானன். மார்க்கண்டேயர் என்றும் பதினாறு என்ற நிலையினை அதாவது என்றும் வாழ்கின்ற நிலையினைப் பெற்றார். பக்தி என்பதற்குக் கூட மாற்றும் வலிமை

உண்டு என்க. எனவே நாம் பிராரத்தம் அல்லது சஞ்சிதம் குறித்து பயப்படவேண்டிய தேவையே இல்லை. பிராரத்தவினையிலிருந்து தப்ப முடியாது என்றால் பின் நாம் கடவுளை வழிபடுவதால் என்ன பயன்?

பிராரத்தவினை என்பது அங்கேயே இருந்தாலும் கடவுளின் திருவருளானது உறுதியாக பிராரத்தனையின் தீயவினைவுகளைப் பேரளவில் போக்கிவிடும் தன்மையுடையது. இதற்கான ஓர் எடுத்துக் காட்டினை இங்கு காண்போம்.

ஒரு ஊசி மருந்து போத்தல் உள்ளது என்பதை வைத்துக் கொள்வோம். அந்த பாட்டிலில் உள்ள மருந்தானது 1970ம் ஆண்டு வரையில் பயன்படுத்த பெறலாம். அதன் மேல் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. அந்த போத்தல் 1972 வரையில் உள்ளது அதனுள்ள உள்ள மருந்தும் துடுப்பு உள்ளது. ஆனால் அந்த மருந்தில் வீரியம் இல்லை. அங்கு மருந்து இருந்தாலும் அது எதற்காக உண்டாக்கப்பட்டதோ அதற்கான தேவைக்கு அது பயன்படாது.

இதே முறையில்தான் நம்முடைய கர்மாவில் அதாவது ஊழ்வினையில் மருந்து தொகுப்பு: திருமதி வ. பத்மீனி இருப்பது போன்று பிராரத்த

வினையும் இருக்கிக்கிறது. இறைவன் திருவருளினால் நாம் அதனுடைய வீரியம் குறையும் படி செய்யலாம். அல்லது அதன் ஆற்றல் இல்லாமல் போகும்படி செய்யலாம். அந்த வினையானது அங்கேயே இருக்கின்றது. ஆனாலும் அது நம்மைத் தொந்தரவு செய்வது இல்லை. நாம் கடவுளின் திருவருள் என்னும் நன்மையைப் பெற்றவர்களாகின்றோம்.

எனவே நாம் பிராரத்தவினை பற்றியோ, சஞ்சிதவினை குறித்தோ ஆகாமியவினை பற்றியோ பயப்பட வேண்டிய தேவையில்லை.

நம்முடைய பிராரத்தனையில், வழிபாட்டில் கடவுள் மகிழ்ச்சியடைந்தார் என்றால் அவர் உறுதியாக நம் முடைய பிராரத்தம் மற்றும் சஞ்சிதவினைகளின் தீய வினைவுகளைப் பேரளவில் கடவுளை முற்றிலும் துடைத்து எறிவார். எனவே மிக முக்கியமாக நாம் செய்ய வேண்டியது யாதென்றால் இறைவனுடைய திருவருளைப் பெற முயல்வதுதான். இதன் மூலம் வினைகள் எல்லாவற்றிலும் ஏற்படும் தீயவினைவுகள் அனைத்தையும் வெல்ல முடியும்.

Baba, Summershows in Brindavan - 1972

சின்னக் கதைகள் என்ன சொல்கின்றன?

“உருவம் மாறாதே”

மனம் உடைந்த ஒரு எலி ஒரு முனிவரிடம் வந்து கண்ணாரோடு முறையிட்டது; “ஐயா நான் எவ்வளவு நாள் பயந்து வாழ்வது? என்ன எப்போதும் புனைகள் தூர்த்து கின்றன தயவு செய்து நீங்கள் என்ன புனையாக மாற்றி விட்டால் நான் நிம்மதியாக இருப்பேன்” என்றது.

உடனே முனிவர் தண்ணீரை எடுத்து எலியின் மேல் தெளித்தார். என்ன ஆச்சரியம் அது உடனே புனையாக மாறிவிட்டது. அது மகிழ்ச்சியோடும் உற்சாகத் தோடும் வெளியே சென்றது.

சில நாட்களிற்கு பின் மீண்டும் துயரத்தோடு வந்தது ஐயா என்னை நாய்கள் தூர்த்து கின்றன. எனக்கு பயமாக இருக்கின்றது. என்னை நாயாக மாற்றி விடுங்கள் என்று முனிவரும் அப்படியே செய்தார்.

காடெல்லாம் சுற்றித் திரிந்த அந்த நாயை ஒரு புலி தண்டு விடாமற் தூர்த்தியது எனவே அது மீண்டும் ஓடி வந்து தன்னை புலியாக மாற்றும்படி கெஞ்சி கண்ணி வடித்தது. அப்படியே முனி வரும் செய்தார்.

தான் புலியாக மாறியதும் காட்டில் புகுந்து

எல் லா மிருகங்களையும் விரட்டியது. பயமுறுத்தியது, கடித்துக்குதறியது அதற்கு பெருமை தாங்க முடிய வில்லை. முனிவரையும் பயமுறுத்தி அவரை சாப்பிட்டுவிட தீர்மானித்து குகைக்கு வந்தது. அதன் நோக்கத்தை அறிந்த முனிவர் அதன் மேல் தண்ணீரைத் தெளித்தார். அது பழையபடி எலியாக மாறியது. அவர் அதை விரட்டியடித்தார்.

சிந்தனைக்கு

மற்றவனுக்கு டைந்து உன் உருவத்தை மாற்றாதே கடவுள் உன்னை எப்படி அழைத்தானோ அப்படியே நீ இருக்க வேண்டும். உன்கு உயர்வு கிடைத்தால் தற்பெருமை கொண்டு பிறரை வருத் தாதே இறைவன் உன்னை கீழ் நிலைக்கே உரியவனாக்கி விடுவான்.

“வேதனையான நிழல்”

கோடையிலும் மிகப் பயங்கரமான உஷ்ணமான கோடைக்காலமது. குரியன் தீயை உமிழ்ந்து கொண்டிருந்தது. வயல் வெளிகள் எல்லாம் காய்ந்து வெடித்துப் போய் இருந்தது. நிழலுக்கு ஒதுங்க ஒரு இடமும் இல்லை.

நிழல் தேடி அலைந்து கொண்டிருந்தது ஒரு பெரிய

இனைஞர்களே...!

நீங்கள் யாவரும் முதன் முதலில் தெய்வ நம்பிக்கையை மழுமையாக வளர்த்துக் கொள்ளுங்கள். எந்தப் பணியை செய்யத் தொடங்கும் முன்னரும் இது தெய்வ சம்மதமாக இருக்குமா என்று அராந்து பாத்துப் பிறகு தொடங்குங்கள். இப்படிப்பட்ட புனிதமான சிந்தனையுடன் செய்யும் பணிகள் உங்களுக்கும், உங்கள் தேசத்திற்கும் உலகுக்கும் நலன் தகுபவைகளை விளங்கும்.

உடல் நலம், உள்ளத்தூய்மை, நற்பணி தீம் முன்றாம் உங்கள் உயிர் முச்சாக இருத்தல் வேண்டும்.

- பகவான் பாபா -

கருநாகப் பாம்பு வெட்ட வெளியில் சொரி மணவில் ஊர்ந்து சென்றதால் அதன் வயிற்றலாம் வெந்து போய் இருந்தது. இனிமேலும் ஒடு முடியாது என்று அறிந்த பாம்பு தன் வாலை மட்டும் தரையில் ஊன் நிரி தன் உடல் முழுவதையும் உயர்த்திக் கொண்டு அப்படியே நின்று விட்டது. அதன் நிழல் தரையில் சிறிதாய் விழுந்தது.

அந்தநேரம் ஒரு தவளையும் நிழல் தேடி அலைந்தது அது அந்த சிறிய நிழலைக் கண்டதும் அது பாம்பின் நிழல் என்று அறியாது ஆனந்த மாய் அந்த நிழலில் குதித்து குதித்துப் போய் ஒதுங்கியது. கண்களை உருட்டிப்பார்த்த

கருநாகம் என்ன செய்திருக்கும் தவளையை அப்படியே வளைத்து கொத்தி விழுங்கியது.

சிந்தனை:

தீயவர் கஞ்சையை நிழலை அண்டி வாழாதீர்கள் தெய்வத்தின் நிழலே நின்மதியையும் நிரந்தரமான மகிழ்ச்சியையும் தரும்.

(படித் துச் சுவைத் து என் சிந்தனையோடு தருகிறேன்)

தொகுப்பு: சத்தியசீலி தி.

நம்பிக்கையுடன் அழைத்தால் ஒறைவன் கண்டிப்பாக வருவார் பாபா சொன்ன கதை

சில நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு கோவர்த்தன நகரில் யீநாத் என்ற ஒரு சிறு கோயில் இருந்தது. அங்கே இருந்த ஒரு ஏழை பிராமணனுக்கு ஆறுவயதில் ஒரு சிறுவன் இருந்தான். எப்போதும் கண்ணன் பற்றிய சம்பவங்களையும் கதைகளையும் கேட்டுக்கொண்டிருப்பது அவனுக்கு பிடிக்கும்.

ஒருநாள் அவன் பக்களின் பின்னால் புலவெளியில் நடந்தான். அங்கே கண்ணன் கோயிலையும் அதற்குள்ளே இருந்தது. விக்ரகத்தையும் பார்த்த அவன் உள்ளே கண்ணனே இருப்பதாக நினைத்தான். நிலவொளியில் அவனுடன் விளையாட கண்ணனை வெளியில் வரும்படி பயக்கியிடுன் அழைத்தான்.

கோயில் கதவுகளை குருக்கள் பிற்பகலிலேயே அடைத்துவிட்ட போதும் இறைவன் வெளியே வந்தார். கையோடு கைகோர்த்துக்கொண்டு வெள்ளி நிலவின் குளிர்மையான ஓளியில் வயல்கள் வழியாக இருவரும் நடந்து சென்றனர். கண்ணனிடம் குழல் இருந்தது. கற்பாறையில் அமர்ந்த அந்த பிராமணச் சிறுவன் மிகவும் மகிழும் வண்ணம் குழல் வாசித்தான்.

சில மணிகள் சென்றிபின் நண்பாகள் திரும்பினர். நண்பனைச் சுகோதரன் என்றழைத்த கண்ணன் திடிரென் கோயிலுக்குள் மறைந்து விட்டான். கதவு இடுக்கு வழியாகப் பார்த்தா உள்ளே சிலை மட்டுமே இருந்தது. தெய்வீக விளையாட்டு தோழனின் பிரிவுத்துயரை அந்த சிறுவனால் தாங்க முடியவில்லை. கதவுக்கு வெளியே அமர்ந்து கொண்டு இருவ முழுவதும் (விழியும் வரை) அழுது கொண்டிருந்தான்.

அவனைத் தேடி வந்த பெற்றோர்களும் குருக்களும் “இத்தனை தொல்லை கொடுத்து விட்டாயே” என்று அவனை அடித்தனர். அந்த அடியின் விளைவாக விக்ரகத்தில் இரத்தம் கசிவைத் துகுக்கள் பார்த்தார்.

நீங்களும் இறைவனைத் தமிழி என்றழைத்தால் அதற்கேற்ற வடிவம் தாங்கி இனிமை மிகு விளையாட்டு நண்பனாக மாறி விடுவார். குருவாக அவர் நினைத்து அழைத்தால் போதனை செய்து ஊக்குவிப்பார். இதயபூர்வமாக நம்பிக்கையுடன் இறைவன் அழைக்கப்பட்டால் அவரது வருகை ஒருபோதும் தவறுவதில்லை.

தொகுப்பு: வ. காயா

எங்கே சத்யம் இருக்கிறதோ அங்கே கடவுள் இருக்கிறார் - பாபா -

ஆண்மீக வளர்ச்சி

இன்று எல்லோரும் பலவிதப் பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்குகிறார்கள். வாழ்க்கையில் அமைதியில்லை, பொருள் சேர்ப்பதற்கும் புகழ் சேர்ப்பதற்கும் பல வழிகளில் செல்கிறார்கள். ஆனால் பொன்னும் புகழும் அமைதியையும் இன்பத்தையும் தருவதில்லை.

மனிதன் இப் பழியில் நன்றாக வாழுவேண்டும், வாழ வாங்கு வாழ வேண் டும். இதற்கான வழிகளை எல்லாச் சமயங்களும் கூறுகின்றன. பகவான் சத்திய சாமி பாபாவும் இவற்றை விளக்குகிறார்.

அன்புடைமை, பண்புடைமை, பொய் பேசாமை, இருக்க குணம், பணிவுடைமை ஆகிய நற்பண்புக் கூறுகள் வளர்க்கப்படல் வேண்டும். ஆன்மீக வளர்ச்சி கீழ்க் குடிநீர்த்து அடிந்த எமாக அமைந்தவை இவை. இவற்றை எல்லாச் சமயங்களும் வலியுறுத்துகின்றன. இவையில்லாமல் நாம் இறைவன் அருள் பெறுவதென்பதோ, இறைவனை அடை தென்பதோ இயலாத செயல்கள்.

ந்திருடி, கொன்றை வேந்தன், முதூரை போன்ற நூல்களைச் சிறுவதில் நாம் படித்திருக்கிறோம். ஆனால் அதில் கூறிய நல்லுரைகளை மனதார ஏற்றுப் பின்பற்றுகின்றோமா? என்றால் இல்லை எனவே சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இந்நால்கள் ஒவ்வொரு குழந்தைகளுக்கும் படிப்பிக்கப்படல் வேண்டும். பாபா அவர்கள் இந்த நற்பண்புகளை வளர்க்க வேண்டிய அவசியத்தைத் தனது பேசுக்ககளில் அடிக்கடி வலியுறுத்துவதாக காணலாம்.

மூன்று வகை ஆழ்வுக்கள்:

எமக்கு முன்று வகை ஆழ்வுகள் உண்டு. அறியும் ஆழ்வு, செயற்படும் ஆழ்வு, ஒன்றைச் செய் வதற் கோ அறிவதற்கோ தேவைப்படும் விருப்பு (Power of Motivation) என்ற ஆழ்வும் சமய தத்துவங்கள் இந்த முன்று

ஆழ்வுகளையும் முறையே ஞான சக்தி, கிரியா சக்தி, இச்சா சக்தி என்று கூறும். இம் மூன்று சக்திகளும் கொண்ட ஆண்மா “இச்சா ஞான கிரியா சொரூபி” என்று சைவ சித் தாந் தத் தில் கூறப்படுவதுண்டு. இம் மூன்று ஆழ்வுகளும் கடவுளுக்கும் உண்டு. ஆனால் கடவுளின் ஆழ்வுகள் குறையற நிறைவுள்ளனவாக இருக்க, மனிதனின் ஆழ்வுகள் கிறது. குறைவுடையதாக இருக்கிறது கிறது.

ஆன்மா இருந்ததென்பது அவரின் கூற்று. “காரிருளில் கண்ணிலாக குழவிபோல்” என்று கூறி உயிரின் இந்த நிலையை அவர் விளக்குகிறார்.

அறியாமை செய்யும் இந்த ஆணவப் படியிலிருந்து விடுபோவதற்காக இறைவன் பல பிறவிகளைக் கொடுக் கிறான். பிறவி எடுத்த உயிர் செயல் செய்து அனுபவம் பெறுகிறது. பெற்ற அனுபவத் திட்ட மூலம் அறிவு கிடைக்குறைவுடையதாக இருக்கிறது கிறது.

செய்பவருக்கு புத்தி புகட்டுவ தாகவும் கவாமியின் விளக்கம் உள்ளது.

நாம் செய்கின்ற வினை அல்லது செயலுக்கேற்ப எது இன்ப துப்ப அனுபவங்கள் அமைகின்றன. நாம் செய வின் பலன் புண்ணியம் என்றும் தீசெயலின் பலன் பாவம் என்றும் கூறப்படும். புண்ணிய பாவப் பலன்கள் உயிருடன் சேர்ந்து அடுத்த பிறவிக்கு வந்து, இன்ப துப்ப அனுபவங்களாக எமக்கு வருகின்றன.

இதனை “அறம் பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றாற் கட்டி என்று திருவாசகத்தில் மாணிக்கவாசக கவாமிகள் விளக்குகிறார். அறம் என்பது இங்கே புண்ணியத்தைக் குறிப்பது. நாம் செய்யும் வினையின் பலனை நாமே அனுபவித்துத் தீர்க்க வேண்டும். துப்ப அனுபவங்களால் நாம் பயனடைகிறோம், ஆன்மீக வளர்ச்சி பெறுகிறோம். இதனாற் தான் “இருக்கண்வருங்கால் நருக்” என்று திருக்குறள் கூறுகிறது.

சைவ சித்தாந்த நூல்களும் துப்பத்தை மகிழ்வுடன் ஏற்றுக்கொள்ளப் படுக வேண்டுமென அறிவுறுத்துகின்றன. பாபாவும் இதனை “நீயே உனது இன்ப துப்ப பினைப் புக்குக் காரணம்” எனக் கூறுகிறார். “தீதும் நன்றாம் பிறர்தரவரா” என்னும் சங்கத்தமிழனின் அனுபவ வார்த்தையைப் பிரதிபலிப்பதாக பாபா வின் வார்த்தை கள் அமைந்துள்ளன.

எது வினைப்பயனை நாமே அனுபவிக்க வேண்டுமென்றால், பாபா அந்துநங்கள் செய்வது மனிதனுக்கு உதவுவது ஏன் என்ற கேள்வி பிறகின்றது இதற்கு பாபாவே பதலவிக்கின்றார். தான் சிலருக்கு அந்தும் செய்வது அவர்களைக் கடவுள் வழியில் செலுத்துத் தற்காக எனக் கூறுகிறார். பல அடிகள் வாங்கிப் பூரு கல் இறுதியில் ஒரு அவிழுந்தும் உடைகிறது.

(7ஆம் பக்கம் கோட்டசி)

(16~04~2003ல் சித்திரைப் பூரணை நாளில், யாழ்ப்பாணம் திருநெல்வேலி பகவரன் றீ சத்தியசாமி பரபா நிலையத்தில்

சத்தாந்த ரத்தனம் கலாந்தி க. கணேசல்லிங்கம் ஆற்றிய சிறப்புரை

எம்மால் எதனையும் சரியாக அறியவோ, செய்யவோ, அனுகோ முடிவுதில்லை.

இந்தக் குறைகளுக்கெல்லாம் ஒரு அடிப்படைக்காரணம் உண்டு. அதனை ஆணவப் என்று சைவ சித்தாந்த தத்துவம் கூறும். அறியாமை செய்வது, தவறான செயலைச் செய்யப்பன்றுவது, தவறான எண்ணைத்தைக் கொள்ளச் செய்யவது இவை யெல்லாவற்றிக்கும் அடிப்படைக்காரணம் ஆணவமே. இறைவனை அறியாமலும், இறைநிலைக்குச் செல்லாமல் நாம் இருப்பற்கும் இந்த ஆணவமே காரணம்.

நெல்லுடன் சோந்த உரி போல், செம்புடன் சேர்ந்த கழிம்பு போல, உயிருடன் ஆணவம் என்ற மலம் அநாதி காலமாகச் சேர்ந்திருக்கிறது. உயிரின் அறிவை இருஞ்போல் இருந்து ஆணவம் மறைக்கிறது. நாம் பல பிறவிகள் எடுத்து இன்று இந்தப் பிறவிக்கு வந்திருக்கிறோம். பிறவிகள் எடுக்க முன்பு இந்த உயிர் இருந்த நிலையை தாயுமானவர் விளக்குகிறார். இருளில் குஞ்சுக் குழந்தை போல ஆணவ இருளில்

செய்த செயலின் பலனுக்கேற்ப மீண்டும் பிறவியும், பிறவியினால் அனுபவமும் அறிவும் கிடைக்கிறன. இங்ஙனம் அறிவு வளர வளர ஆணவப் பிடித் துறைகிறது. இறுதியில் ஆணவம் முற்றாக நீங்கிய பின் சக்தி கிடைக்கிறது.

ஆணவத்தின் முக்கிய வெளிப்பாடாக இருப்பது “நான் என்ற அகந்தை இருக்குமட்டும் ஆண்மீக விடுதலை அல்லது முத்திநிலை பெறுவது இயலாத்தொன்று. அகந்தை அழிவேண்டும் என்பதை கவாமிசுத்தியசாமி பாபாவும் இதனைப் பினைப் புக்குக் காரணம்” எனக் கூறுகிறார். “தீதும் நன்றாம் பிறர்தரவரா” என்னும் சங்கத்தமிழனின் அனுபவ வார்த்தையைப் பிரதிபலிப்பதாக பாபா வின் வார்த்தை கள் அமைந்துள்ளன.

எது வினைப்பயனை நாமே அனுபவிக்க வேண்டுமென்றால், பாபா அந்துநங்கள் செய்வது மனிதனுக்கு உதவுவது ஏன் என்ற கேள்வி பிறகின்றது இதற்கு பாபாவே பதலவிக்கின்றார். தான் சிலருக்கு அந்தும் செய்வது அவர்களைக் கடவுள் வழியில் செலுத்துத் தற்காக எனக் கூறுகிறார். பல அடிகள் வாங்கிப் பூரு கல் இறுதியில் ஒரு அவிழுந்தும் உடைகிறது.

ஓவ்வொரு விளாட்டையையும் தெய்வீகம் ஆக்குங்கள் - பாபா -

சேவையே மேலான பாக்கியம்

- ಕಾರ್ಣಿಕಾ ಕಾಮಕೋಡಿ ಸಂಕರಾಚಾರ್ಯ ಶವಾರ್ಥಿಗಳು -

மனிதனாகப் பிறந்தவனுக்கு எவ்வளவோ பாக்கியங்கள் உண்டு. எல்லா பாக்கியங்களுக்கும் மேலான பாக்கியம் பிரருக்கு சேவை செய்வதே

'சேவை' என்று தெரியாமலே அவரவரும் தமது குடும்பத்துக்காகச் சேவை செய்கிறோம். அத்துடன் நமக்கு சம்பந்தம் இல்லாத குடும்பத்துக்கும் ஊருக்கும் நாட்டுக்கும் சர்வதேசத்துக்கும் நம்மால் முடிந்த சேவையை செய்ய வேண்டும்.

நமக்கு எத்தனையோ கஷ்டங்கள், உத்யோகத்தில், வீட்டில் சாப்பாட்டுக்கு என்று இருக்கின்றன. நம் சொந்தக் கஷ்டத்துக்கு நடவில் சமுகசேவை வேறா? என்று எண்ணக்கூடாது. உலகத்துக்குச் சேவை செய்வதாயேலே சொந்தக் கஷ்டத்தை மறக்க வழி உண்டாகும்.

அத்தோடு கூட அயலான் குழந்தைக்குப் பாலுட்டினால் தன் குழந்தை தானே வளரும் என்றபடி நம்முடைய பரோபகாரத்தின் பலனாக பகவான் நிச்சயமாக நம்மைச் சொந்த கவுட்க்கில் இருந்து வைக்காக்கி விடுவான்.

ஆனால் இப்படி ஒரு இலாப நவீன்த்து வியாபாரமாக நினைக்காமல் பிறர் கவனத்தை தீர்க்க நம்மாலானதைச் செய்ய ஆரம்பிக்க வேண்டும். ஆரம்பித்து விட்டால் போதும். அதனால் மற்றவர் பெறுகிற பலன் ஒரு பக்கம் இருக்கட்டும். நமக்கே ஒரு சித்த சுத்தியும், ஆத்ம திருப்தியும் சந்தோஷமும் ஏற்பட்டு அந்த வழியில் மேலும் மேலும் செல்வோம்.

மனிதர்களுக்கு மட்டுமின்றி மாடு போன்ற ஜீவன்களுக்கும் சேவை செய்ய வேண்டும். பழைய நாளில் கால் நடைகளுக்காக என்றே குளம் வெட்டுவது. அவை உராய்ந்து கொள்ள அங்கங்கே கலபோடுவது தினமும் ஒரு மாட்டுக்கேளும் ஒருபிடில்லோ அகத்திக்கீரையோ கொடுக்க டே ரட்டும் என்றெல்லாம் பெரிய கர்மமாக சாஸ்திரங்களில் சொல்லியிருக்கிறது.

யாகம், யக்ஞம், தரப்பணம், திவஸம் முதலியன இந்த உலகத்திலிருப்பவர்களுக்கு மட்டுமென்றி மற்ற உலகங்களிலிருப்பவர்களும் நம் சேவையை விஸ்தரிக்கின்றன என்று உணர்வோடு அவற்றைச் செய்ய வேண்டும். இவையெல்லாம் மந்திரத்தோடு சேர்த்துச் செய்யப்படும் சேவையே.

நம்மைப் போலவே சேவை செய்ய விருப்பம் உள்ளவர்களையெல்லாம் சேர்த்துக் கொண்டு எல்லாரும் ஒரு சங்கமாக ஒரே அபிப்பிராயமாக இருந்து கொண்டு சேவை செய்வது நன்று.

அனிமீக வளர்ச்சி.....

(ஆமும் பக்கத் தொடர்ச்சி)
 முன்னர் பல அடிகள் வாங்கி
 பக்குவம்பைடந்ததால் அந்தக் கல்
 இறுதியில் ஒரு அடி விழுந்ததும்
 உடைகிறது. இவர் களும்
 பலமுறை ஆண்மீக அனுபவங்
 கள் பெற்று பக்குவம்பைடந்த
 வர்கள், இந்த நிலையில்
 உள்ளவருக்கு ஒரு அந்புதச்
 செயல் இறுதி அடிபோல்
 அமைந்து அவரின் குறைகளை
 முற்றாக அகற்றுகிறது. என
 விளக்குகிறார்.

அத்துடன் அற்புதநங்கள்
செய்வதே தனது நோக்கமல்ல;
தன்னிடம் சிறிய தேவைகளுக்காகப் பலர் வருகின்றனர்.
விடுதலை அல்லது முத்தியை
வேண்டி வருபவர். இல்லையே
என்றும் குறிப்புக்கொரார்.

சவாமியின் அருள் உரைகளைப் படித்து, உணர்ந்து, அதன் வழி ஒழுகாது அவரிடம் அந்புதங்களை எதிர்ப்பார்த்து குறுக்கு வழியில் பலன் பெற பலர் என்னுகிறார்கள். இது தவறு என்றும், இறை பண்பு களை நாம் வளர்க்க வேண்டும் என்றும் பல முறை அவர் கூறுவதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

பாபாவின் அற்புதங்களில் திருநீறு முக்கிய இடம் பெறுவதைக் காணலாம்.

சைவர்களுக்கு சிறந்த சாதனமாக அமைவது திருநீறு. சைவ அருளாளர்கள் திருநீற்றைக் கொண்டு, பின்னீதிர்த்தும், இடர் அகற்றியும் பல அந்புதங்களைச் செய்திருக் கிறார்கள். திருநீறு, காமனைச் சிவன் எடுத்துச் சாம்பலாக்கியதை உணர்த்துவதென்று சிலர் விளக்குவர். மூன்று குறியாக இடப்படும் திருநீறு முழுமலங்களையும் நாம் ஏரிக்க வேண்டும் மென்பதை உணர்த்துவது என்றும் கூறுவர்.

சிவனின் அருட்சக்தி இச்சா, ஞான, கிரியா, சக்தி களாக நின்று எம்மைச் காப் பாற் றுகிறது. திருநீற்றை நெற்றி யில் அணியும் போது இறை சக்தி எம்மேல் பதிந்து எம் மைப் பேணிக் காப் பாற்றுகிறது. “மந்திரமாவது நீறு” என்று தேவாரத்தில் படித்திருக்கிறோம். மந்திரம் என்பது மந் - தர என்று இரு சொற் களால் ஆன தொடர். இதன் பொருள் நினைப்பவரை அல் லது உச்சரிப்பவரைக் காப்பது என்பது தமது அந்துங்களில் திருநீற்றுக்கு மேலான இடம் தொகுத்து அதன் மகிமையைப் பாபா உணர்த்துகிறார்.

ஒரு வன் எந் தச்
சமயத்தைப் பின்பற்றனாலும்,
அந்தச் சமய வழியில் நேர்
மையுடன் நின்று இறைவனை
அடையாலாம், தனது சமயத்தை
யோக கடவுளையோ மாற்ற
வேண் டியதில் வை என் பது
பாபாவின் அறிவுறுத்தல்களில்
ஒன்று.

“நீ தெரிந்து வணக்கும் கடவுளை மாற்ற வேண்டியதோ ஒரு புதுக் கடவுளைக்கொள்ள வேண் டியதோ தேவையற்றது” என்று பாபா கூறுகிறார். இது மதமாற்றம் தேவையற்றது, வேண் டியதீல்லை என்பதை உணர்த்துவதாக உள்ளது.

ஒரு மனிதன் உலகில் எவ்வாறு வாழுவேண்டும், எவ்வாறு ஆன்மீக வழியில் முன்னேற வேண்டும் என்று கூறி வழிநடத்தும் இறைவனை வணங்கும் முறையை யும் கூறுகிறார். கடவுளின் உருவத்தையோ படத்தையோ வணங்கும் போது கடவுளாக அவற்றை எண்ணி வணங்க வேண்டும். உருவமோ படமோ கடவுள் என்று எண்ணக் கூடாது. பாபா பாடலை நினைவுறுத்துகிறது.

ಮರತ்தಿನಾಲ್ ಚೆಯ್ಯಪ್

பட்ட ஒரு யானை இருக்கிறது அதனை மரம் என்று பார்த் தால் யானை தெரிவதில்லை. அது யானை என்று பார்த்தால் மரம் தெரிவதில்லை. அது போல் ஜம் பூதங்களாலான உருவத்தையோ படத்தையோ பார்த்தால் அதிலுள்ள இறைவன் தெரியுமல்லை. இறைவன் என்று பார்த்தால் அந்தப் படம் உருவம் மறையாது இறைவனே தெரிவான். எமது பார்வை இதுபோல இருக்க வேண்டும். மாணிக்கவாசகரும் “இது அவன் திரு உரு, இவன் அவன்” என்று நம்பி இறைமுர் த் தங்களை வணங்க வேண்டுமென்கிறார்.

பல சமயங்களுக்கும்
பொதுவான நற்பண் புக்
கூறுகளை நாம் வளர்க்க
வேண் டிய அவசியத் தை
வலியுறுத்தி இறைவழியில்
எம்மை நடத்தும் கவாமி
சத் திய சாயி பாபாவின்
உரைகளைப் படித்துணர்ந்து
பயன்டைவோமாக.

மனைவி ஆந்த வேண்டிய கடமைகள்

“நான்கு பொருகள் அருளப் பெற்றவர் இம்மையிலும் மறுமையிலும் (பெற்றதக்கவைகளில்) சிறந்ததை நிச்சயமாக அருளப் பெற்றவராவா 1) நன்றியுள்ள நெஞ்சம் 2) துதிக்கும் நாவு 3) ஆயத் துக்களைப் பொறுத்துக் கொள் எங் உடம்பு 4) தன் (கற்பு) விஷயத்திலும் (தன் கணவனாகிய) அவன் விஷயத்திலும் அவனை மோசஞ் செய்யாத மனைவி”

நபி(ஸ்ல) அவர்களின் மணி மொழிகளை நாம் பொன்னே போல் போற்றி ஏற்றுச் செயல்பட்டு வேண்டும். இந்நான்கும் ஒருவனுக்கு கிடைக்கப் பெறுவது அரிதி எனும் அரிதாகும். அவை அல் இப்புறுப்பாஸ் (ரவி) அவர்களி

லாஹ்வின் அருளின்றி கிடைக்கப் பெறாது என்பதை அறி வோமாக!

மனைவி தன் கணவனுக்கு செய்ய வேண்டிய கடமைகள் பல உள்ளன. மனைவி தன்னைச் சார்ந்தவர்களை கீட்டுவதும். தம் பெற்றோர், உற்றார், அனைவரை விடுவதும், தன்னுடைய கணவனின் அன்பைப் பெற முயலவேண்டும். வீட்டு அலுவல்களை தாழே பொறுப்பாக கவனித்து செயற்பட வேண்டும். எது ஒன்றை பிற்ருக்கு கொடுப்ப தாயிருந்தாலும் வெளியில் புறப்படுவதாயிருப்பினும்,

அன்னை நபி(ஸ்ல) அவர்களின் மறைவிற்குப் பின் ஸர் ஒருநாள் அவர்களின் உயிரனையை தோழர்கள் குழுமி இருந்தார்கள். அவர்கள் கூற நாங்கள் கேட்டுள்ளோம். மேலும் நபி(ஸ்ல) அவர்கள் திருவுள்ளமா

தம் திருக்குர் ஆனுக்கு விரிவுரை எழுதித்தருமாறு கேட்டுக் கொண்டிருந்தனர். அச்சமயம் ஓர் அரபி அங்கு வந்து ஸலாம் சொன்னார். பிறகு அவர்களை விளித்து,

“ரஸாலுல்லாஹ்வின் அன்புத் தோழர்களே! விருந்தாளிகள் கூவர்க்கத்தின் திறவுகோலாவி. ரன்றும், எவனது வீட்டிற்கு ஒரு விருந்தாளி வருவானோ அவ்வீட்டானுக்காக அல்லாஹ் கூவர்க்கத்தின் ஒரு வாயிலை திறந்து விடுகிறானே நபி (ஸ்ல) அவர்கள் கூறியதாக நீங்கள் கேள்விப்பட்டுள்ளீர்களா? என்று வினாவினார்.

ஆம் நிச்சயமாக இந்த ஹதீஸை நபி (ஸ்ல) அவர்கள் கூற நாங்கள் கேட்டுள்ளோம். மேலும் நபி

(நன்றி: தாயின் சிறப்புகள்)

பத்துக் கண்ணிகைகளுக்கு ஒப்பானவர்கள்

இயேசு ஓலிவ் மலையின் மேல் உட்கார்ந்திருக்கையில் சீடர்கள் அவரிடத்தில் தனித்து வந்து, உம்முடைய வருகைக்கும் உலகத்தின் முடிவுக்கும் அடையாளம் என்ன? எங்களுக்குச் சொல்லவேண்டும் என்றார்கள். இயேசு அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக

யுத்தங்களையும், யுத்தங்களின் செய்திகளையும் கேள்விப்படுவீர்கள்; கலங்காதபடி எச்சரிக்கையாயிருங்கள். இவைகளைவிட்டு, சம்பவிக்க வேண்டியதே. ஆனாலும் முடிவு உடனே வராது. ஐன்துக்கு விரோதமாய் ஜனமும் ராஜ்யத்துக்கு விரோதமாய் ராஜ்யமும் எழும்பும். பஞ்சங்களும் கொள்ளள நோய்களும் பூமியதீசுசிகளும் பல இடங்களில் உண்டாகும். என் நாமத்தின் நிமித்தம் நீங்கள் சகல ஜனங்களாலும் பகைக்கப்படுவீர்கள்.

முடிவு பரியந்தம் நிலைநிற்பவனே இரட்சிக்கப்படுவான். ராஸ்யத்தினுடைய இந்தச் சுவிசேஷம் பூலோகமெங்குமுள்ள சகல ஜாதிகளுக்கும் சாட்சியாகப் பிரசங்கிக்கப்படும். அப்போது முடிவுவரும்.

பரலோக ராஜ்யம் தங்கள் தீவ்டிகளைப் பிடித்துக்கொண்டு மணவாளனுக்கு எதிர் கொண்டு போகப் புறப்பட்ட பத்துக் கண்ணிகைகளுக்கு ஒப்பாயிருக்கும். அவர்களில் ஜந்து பேர் புத்தி உள்ளவர்களும் ஜந்துபேர் புத்தியில்லாதவர்களுமாயிருந்தார்கள். புத்தியில்லாதவர்கள் தங்கள் தீவ்டிகளை எடுத்துக் கொண்டு போனார்கள். என்னையேயோ கூடக் கொண்டு போகவில்லை.

புத்தியில்லாவர்கள் தங்கள் தீவ்டிகளோடு என்னையையும் கொண்டு போனார்கள். மணவாளன் வரத் தாமதித்தபோது அவர்கள் எல்லோரும் நித்திரையாகி விட்டார்கள்.

நடுாத்திரியில் இதோ மணவாளன் வருகிறார், அவருக்கு எதிர்கொண்டு போகப் புறப்படுங்கள் என்கிற சத்தம் உண்டாயிற்று அப்பொழுது அந்தக் கண்ணிகைகள் எழுந்து தங்கள் தீவ்டிகளை ஆயத்தப் படுத்தினார்கள்.

புத்தியில்லாதவர்கள் புத்தியில்லாவர்களை நோக்கி உங்கள் என்னையில் கொஞ்சம் தாருங்கள் என்றனர்.

புத்தியில்லாவர்கள், அப்படியல்ல எங்களுக்கும் உங்களுக்கும். போதமலிராதபடி, நீங்கள் விற்கிறவர்களிடத்தில் உங்களுக்காக வாங்கிக் கொள்ளுங்கள் என்றனர்.

அப்படி அவர்கள் வாங்கப் போனபோது மணவாளன் வந்து விட்டார். ஆயத்தமாக இருந்தவர்கள் அவருடன் கலியான விட்டுக்குள் பிரவேசித்தார்கள்.

கதவும் அடைக்கப்பட்டது. பின்பு மற்ற கண்ணிகைகளும் வந்து ஆண்டவரே, ஆண்டவரே எங்களுக்குத் திறக்க வேண்டும் என்றார்கள். அதற்கு அவர் உங்களை அறியேன் என்று மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் என்றார்.

அந்த நாளையாவது நாழிகையையாவது நீங்கள் அறியாதிருக்கிறபடியால் விழித்திருங்கள் என்றார்.

ஆதாரம்: - பூலோக ரட்சகர் -

ஸஸ்வராம்மா - தெய்வீக அன்னை

இன்றைய தினம் (மே மாதம் 6ம் திகதி உலகி லுள்ள சாயி பக்தர்களினால் ஈஸ்வரராம் மதி நாராயணம் கொண்டாடப்படுகிறது). 1972 ஆம் ஆண்டு இந் நாளில் அன்னையார் தமது புதுவுடலை நீத்தார். இந்நாளை தாய் மையை கெளரவிக்கும் முகமாகவும் பாலவிகாஸ் பிள்ளை களின் திறமையைக் கொண்டு விக்கும் முகமாகவும் கொண்டாடப்படுகிறது.

ஸஸ்வராம்மா சாதாரன் தாய் அல்ல. அவர் அவதார புருஷ பகவான் சத்திய சாயி பகவானிலால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அருமையான அன்னை.

அன்னையின் வாழ்க்கையை ஆராய்ந்து அவரின் உன்னது வாழ்விலிருந்து நாம் கற்கக் கூடியதை எல்லாம் கசடறக் கற்க வேண்டும். அன்னையின் வாழ்வில் எப்படி ஆன்மீக எழுச்சி பரிணமித்தது என்பதை அறியும் வாய்ப்பு எமக்குண்டு.

அன்னைக்கு பெற்றோர்கள் கொடுத்த பெயர் நமகிரி அம்மா அவரின் திருமணத் திற்கு பிறகு மாமனார் கொண்டமராஜாதான் ஸஸ்வராம்மா என்று அழைக்கத் தொடங்கினார். மாமனாருக்கு அவரின் குரு வெங்க அவதார கனவில் தோன்றி அவரின் குடும்பத்தில் தான் அவதாரம் எடுப்பாரென அறி வித்துள்ளார் பகவானே பின்பு ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் தான் இவ்விடத்தில் உதிர்த்து பிரசவமல்ல பிரவேசமன்றே அன்னையாரின் வாய் மூலமாகவே கூற வைத்துள்ளார். ஸஸ்வரனின் தாயார் ஈஸ்வரராம்மா, இப்பெயர் மிகவும் பொருத்தமானது என்பதை முன்கூட்டியே அறிந்துள்ளார்கொண்டமராஜா.

அன்னையார் ஏழ்மையான பண்பான வாழ்க்கையே வாழ்ந்தார். சத்திய நாராயணனை வயிற்றில் கூக்கும் போதும் அவன் பிறக்கும் பொழுதும், பிற்பாடும் பல அங்கு நிகழ்வுகளைக் கண்டு

அன்னைக்கு, பீதியே மேம்பட்டு இருந்தது. மற்றவர்கள் சத்திய நாராயணனின் விவேகத்தையும் உன்னது மனோ நிலையையும் அற்புத நிகழ்வுகளையும், சொல்லும் போது மகிழ்ச்சி அடைந்தாலும், மறுகணம் இதெல்லாம் ஏதோ கெட்ட ஆவிகளால் நடக்கும் செயலோவன் று சந்தேகம் மேலோங்கிக் கலையில் ஆழ்த்திவிடும்.

சிறு பிள்ளையாயிருந்த போது, பகவானின் லீலைகளையும் மகிமைகளையும் அன்னையே பல தடவை நிலைவு கூர்ந்துள்ளார். ஒன்பது மாதத் தில் குழந்மையின் தலையைச் சுற்றி பிரகாசமான ஒளி வட்டத்தைக் கண்டுதான் பரவசமடைந்ததாகக் கூறியுள்ளார். சிறுபிள்ளைக் காலத்ததில் தனக்கென்று ஒன்றையுமே கேட்டதுமில்லை. தன்னிடம் இருந்த வற்றை மற்றுப் பிள்ளைகளுக்கு கொடுத்து விடுவாரென்றாலும் தனது உணவைக் கூட பசியுடன் வந்திருப்பவர்களுக்கு கொடுத்திடுவாரென்றும் தனது உணவைக் கூட பசியுடன் வந்திருப்பவர்களுக்கு கொடுத்திடுவாரென்றும் கூறியுள்ளார்.

"நான் உங்களுக்குச் சொந்தமானவன்ல்ல எனது பக்தர்களுக்கு செய்ய வேண்டிய வேலையை தொடங்க வேண்டும். "இப்பிரகடனத்தை கேள்வியுற்று அன்னையும் தந்தையும் முத்த மகன் வசித்த இடத்திற்கு வந்து சேர்ந்தனர்.

அங்கு பகவான் இவர்களைப் பார்த்து "இவர்களைல்லாம் மாயை" என்று சொன்னதும் அன்னை மயங்கி விழுந்தார். குழந்திருந்தோர் எல் லோரும் பகவானின் தெய்வீகத்தில் ஆழ்ந்திருக்கையில் அன்னை உணர்வு வந்ததும் மகனுக்கு உணவு தயார் செய்ய வேண்டுமென்று ஆயத் தங்கள் செய்தார். தாய்ப்பாசம் என்ற மாயை பகவானின் தெய்வீகத்தை ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்து விட்டது. என்று அன்னை தயாரித்த உணவை மூன்று உருள்ளையாகத் திரட்டி ஒவ்வொன்றையும் அன்னையிடமிருந்து கையால் வாங்கி "மாயை இத்துடன் நீங்கி விட்டது". என்று சொல்லி விழுங்கினார்.

அன்னையின் காலடியில் வீழ்ந்து வணங்கினார். அன்னை திகைத்துப் போனார். அன்று தொட்டு இவர் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்ட அன்னை என்ற ஸ்தானத் தில் வைத்துப் பலர் இவரின் ஆசிரியாதத்தை வேண்டினார்கள். அன்னையோ மிகவும் வெட்கப்பட்டவர் பெயர் புகழூ விரும் பாதவர். வந்தவர் களெல்லாம் அன்பை அள்ளி வராத் தொடங்கினார்கள். பகவானை எவ்வாறு அழைப்ப தென்பதே அன்னைக்கு குழப்ப மாயிருந்தார். சில பக்தர்கள் கவாமி என்று அழைப்பதைக் கேட்டவுடன், அவரும் "கவாமி" என்றே அழைக்கத் தொடங்கினார். படிப்படியாக சாதாரண தாய்ப்பாசத்தில் இருந்து பக்தத்யாக மாறத் தொடங்கினார். பிரசாந்தி நிலையம் கட்டி முழந்ததும் கவாமி அங்கேயே வசித்து வந்தார்.

அன்னை பக்தர்களிடம் "உங்களது கவாமி எப்படி இருக்கிறார்? உணவு அருந்து கிறாரா?" என்று வினாவுவார். என்னதான் மாறுதல் ஏற்பட்டாலும் கவாமி தான் சரிக்கும் வீடில் இருந்து தூரப்போய் விட்டாரே என்றும் தான் கையால் உணவு சமைத்துக் கொடுக்க முடியாத தென்பதை நினைத்தும் அன்னை விரக்தி அடைவார். கவாமியும் அன்னையை "அம்மா" என்று அழைப்பதை நிறுத்தி "கிரக அம்மாயி" (வீடுகூத் தாய்) என்றே அழைக்கத் தொடங்கினார். கவாமி தனது பெருங்கருணையினால் அன்னையை பக்தத் தன்ற நிலைக்கு உயர்த்தினார்.

இவரை தான் சென்ற சில இடங்களுக்கு கூட்டிச் சென்று இயங்கையின் அழகை யும் தனது மகிமைகளையும் கண்டு களிக்கச் செய்தார். அன்னையின் மனதை விரி வடையைச் செய்தார். அன்னையும் வருவாரையும் உபசரித்து "எல்லாம் கவாமியின் தயவே" என்று கூறி வாழ்த்தினார்.

(தொடர்ச்சி 11ஆம் பக்கம்)

கடந்த 06-05-2003 ஸஸ்வராம்மா தினத்தில்

Dr. இ. கணேசனுர்த்த அவர்கள்

ஆற்றிய உரை

இடம்: மாணிப்பாய் ச. சா. சேவா நிலையம்

இச் செயல்களும் அன்னையிடம் ஒருவிதமான ஏக்கத்தையே ஏற்படுத்தியது.

1940 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் சத்திய நாராயணனுக்கு தேள் கொட்டி மூர்ச்சையற்றுப்போய் பின்பு உணர்வை நாம் எல்லாம், ஏதோ பேய்பிடிச்சவனாகவே இருக்கிறான். என்ற செய்தி பெற நோருக்கு எட்டியது. படித்த பண்டிதர் மாரும் பேயதான் பிடித்திருக்க வேண்டுமென்று கூறவே சத்திய நாராயணனை பேய்கலைக்கும் ஒருவனிடம் கொண்டு போய் அவஸ்தைக்கையை குள்ளாக்கி விடுகிறான். சத்திய நீரையையிலிருந்து விடுபட்டாலும், எனக்கு புட்டபத்திக் கிராமத்தை விட்டு வெளியே வசிக்க மாட்டேன்" என்ற ஒரு வரத்தைத் தர வேண்டும் என்று பகவானைக் கேட்டார். இவ்வேண்டுகோளுக்கு "நான் கிராம மக்களுக்காக இக்கிராமத்தை விட்டுச் செல்ல மாட்டேன்" என்று பகவான் பதில் கொடுத்தார். அன்றைய தினமே ஒரு பிராமணப் பண்டிதர்

ஆஸ்வராம்மாவை மனத்தின்மை உள்ளவன் - பாபா -

பகவத் கீதை அறிமுகம்

உத்தரோத்மனாத்மானம்,
நாத்மானமவஸாதயேத்!

ஆத்மைவ ஹ்யாத்மனோ
பந்துராத்மைவ

ரிபுராத்மன:!! .

ஆத்மன -

ஆத்மாவைக் கொண்டு

ஆத்மானம் -

ஆத்மாவை

உத்தரேத -

உயர்த்துக: உத்தாரணம் செய்க
ஆத்மானம் -

ஆத்மாவை

ந அவஸாதயேத் -
கீழ்மைப்படுத்தலாகாது

ஹி - ஏனென்றால்

ஆத்மா ஏவ - ஆத்மாவே

ஆத்மன : - ஆத்மாவிற்கு

பந்து - நண்பன்

ஆத்மா ஏவ - ஆத்மாவே

ஆத்மன :- ஆத்மாவிற்கு

ரிடி: - பகை

தன் னைத் தன் னா
லேயே உயர்த்திக் கொள்க
தன்னை இழிவுபடுத்தலாகாது.
ஏனென்றால் தனக்குத் தானே
நண்பன்: தனக்குத் தானே
பகை.

எப்படி ஒருவன்
தனக்குத் தானே நண்பன்
ஆவான். அவன் தனக்குத்
தானே எதிரியும் ஆவான?

ஒருவன் தன் புலன்
அங்கங்களைக் கட்டுப்படுத்தி
மனதையும் கட்டுப்படுத்தி,
புத்தியை விவேகமாகப் பயன்
படுத்தினாயோனால், புலன்
அங்கங்கள் சிறந்த நண்பர்
களாக செயற்படும். ஆனால்
அவை கட்டுப்படுத்தப் படாத
நிலையில் அவை எமக்கு
எதிரியாக மாறிவிடும்

உ + ம் நாக்கு -
நாம் பேசும் அன்பான், இனி
மையான வார்த்தைகளால்
நண்பரைத் தேடிக் கொள்ள முடியும். அதே நாக்கினால்
பிற்கு மனதை வருத்தும் வார்த்தைகளைப் பேசும் போது, பிற்கு
எம்மை வெறுப்பா.

நல்ல நாக்கு தீயநாக்கின்
கலை.

நாம் எதை விதைக்
கிறோமோ, அதையே அறு
வடை செய்கின்றோம். எமது
இன்பத்துக்கும், துன்பத்துக்
கும் நாமே காரணம்.

ஓவ்வொரு விளையாட்
கூக்கும் விதிமுறைகள்
உண்டு. அதற்குக் கட்டுப்பட்டு
விளையாடும் போது தான்
வெற்றி, தோல் வியைத்
தீர்மானிக்க முடியும். அது
போல வாழ்க்கை எனும்
விளையாட்டுக்கும் புலனடக்கம்
என்னும் கட்டுப்பாடு இருக்க
வேண்டும்.

கர்ம விதியை நாம்
மறந்து விடக்கூடாது. வேப்பக்
விதையை நட்டால் கசப்பான்
வேப்பங் காயைத் தரும் வேப்ப
மரம் முளைக்கும் மாங்
கொட்டையை நட்டால் இனி
மையான மாம் பழத்தைத்
தரும் மாமரம் முளைக்கும்
அது போல நல்ல செயல்கள்
நல்ல பலனைக் கொடுக்கும்
தீய செயல்கள் தீய பலனைக்
கொடுக்கும். எனவே நாம் நல்ல
உணர்வுகள் வளர நாம் என்ன
செய்ய வேண்டும்?

நல்லதையே பார்க்க வேண்டும்
நல்லதையே பேச வேண்டும்
நல்லதையே சொல்ல வேண்டும்
நல்லபடி வாழ வேண்டும்.

நமது எண் ணம்,
சொல், செயல் தூய்மையாக
இருந்தால் நமது செயல்களும்
தூய்மையாக இருக்கும். மனம்
அன்பெனும் கண் ணாடியை
அணிந்து உலகைப் பார்த்தால்
உலகம் அன்பு மயமாக
இருக்கும். பச்சைக் கண்ணாடி
யூனாகப் பார்த்தால், பச்சை
யாகத் தெரியும் அல்லவா?
அப்போது மனமும் அமைதி
யாக இருக்கும். எமது மனப்
பாங்கே எமது அமைதியைத்
தீர்மானிக்கிறது. எமது மன
திலே காமம், குரோதம் போன்ற
தீய உணர்வுகள் இருந்தால்
நாம் எதிர்மறையான குழலை
ஒருவாக்க. நேரிடும். இதனால்
எமது மன அமைதியையும்
இழந்து, வீட்டிலும், நாட்டிலும்
குழலிலும் அமைதியைக்
குறுப்பக் காரணமாகி விடுகிறோம். எனவே நல்ல உணர்வு
களை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

நாம் உண் மை
யாகவே ஆரோக்கியமான
ஆன்மீக வளர் ச் சியை

விரும்பினால் அதற்கு என்ன
செய்ய வேண்டும்?

எம்மை நாமே சுய
பரிசோதனை செய்து கொள்ள வேண்டும். எம்மை நாமே அகம்
நோக்கி ஆரோக்கியமான சுய
விமர்சனத்தை மேற்கொள்ள வேண்டும். இதனால் எமது
சத்குருவின் ஆசியுடன் முன்
நேற்றும் இருப்படும்.

தொகுத்துத்தருபவர்
திருமதி சி. கிரீந்திரன்

எடுத் திழைகளை
மூடிமறைப்பதனாலும் எமது
எதிர்பார்ப்புகள் காரியங்கள்
நிறைவேறாத கட்டங்களில்
பிற்குமேல் பழியைப் போடுவ
தாலும் எம்மை நாமே பாழ்
படுத்தி, நமக்கு நாமே எதிரி
கள் ஆகிறோம். இதனால்
நம்மை நாமே தாழ்த்திக்
கொள்கிறோம்.

நடத்தைகள் சுயநல்
மற்ற அந்பு, ஒழுங்கு, கட்டுப்
பாடுள்ள வாழ்க்கை என்றால்
எப்படி இருக்க வேண்டும்
என்பதுபற்றி அறிவு பூர்வமான
விளக்கம் எமக்குண்டு. ஆனால்
உணர்வு ரதியாக விருப்பு,
வெறுப்பு, ஆவல், நாட்டம்
ஆகியவற்றைக் கட்டுப்படுத்தி
பற்றுகள், பாசங்கள் ஆகிய
வற்றைக் குறைக்க வேண்டிய
மனோபலம் எமக்கு உண்மை
யில் இல்லை.

எவ்வாழியின் ABC:

Always Be Careful
அருள் வாக்கு:

Avold Bad Companby

ஆகிய அருள் வாக்
கைக் கவனத்திற்கு கொள்வதன்
மூலம், எம் மில் உள்ள
உயர்ந்த மனதுடன் நாம்
எம்மை சுருதி சேர்த்துக்
கொள்ள முடியும்.

என் ணாஸ் கள்ள் சக்தி:
(கதை)

ஒருநாள் அகபர்,
தனது மந்திரி பீர்பாலுடன் நகர
உலாச் சென்று கொண்டிருக்
கையில், தூரத்தே ஒரு வழிப்
போக்கன் வந்து கொண்டிருப்
பதைக் காண்கிறார். அகபர்
தனது மந்திரியான பீர்பாலை
நோக்கி, எனக்கு அவ்வழிப்

போக்கனைச் சுடவேண்டும்
போலுள்ளது அவன் எமக்
கருகில் வரும் போது, அவனது
மனதில் எத்தகைய எண்ணம்
தேன் றுகிறது என்பதை
அறிந்து எனக்கு கூறுவாயாக”
என்று கூறுகிறார்.

பீர்பாலும் அவனருகில்
வந்ததும், அகப்பரைச் சுட்டிக்
காட்டி “இவரைப் பற்றி நீ
என்ன நினைக்கிறாய்? தயவு
செய்து எதுவித தயக்கழு
மின்றி உன் மனதில் தோன்
றும் எண்ணத்தை வெளிப்படை
யாகவே கூறு என்று கேட்டார்.

அவ்வழிப் போக்கன்
“இவனது தாடியில் இருக்கும்
ஒவ்வொரு மயிரையும் இழுத்
துப் பிடுங்க வேண்டும் போலி
ருக்கிறது. என்று வெஞ்சினதை
துடனும், குரோதத்துடனும்
கூறினான்.

பீர்பால் அவ் வழிப்
போக்கன் சொன்னதை அரசு
னிடம் கூறினான். அகபர், “ஓ
பீர்பால! எமது அரசவைக்கு
வரும் ஒரு ஞானி சொன்ன
வாக்கியம் கூறியது எனது
நினைவுக்கு வருகிறது.

அன்பு மட்டுமே எம்
மைத் தூய்மையான புண்ணிய
புருஷிடம் இட்டுச் சென்று,
அவர் மூலம் இறைவனின்
மாளிகைக் கு எம் மைக்
கொண்டு செல்லும், வெறுப்
புணர்வு, வெறுப்புணர்வைத்
திருப்பிக் கொடுத்து, எம்மை
இவ்வலகில் இறுகப் பந்தப்
படுத்தும்.

ஜீவாத்மாவும் பரமாத்மாவும்
இரும்பும் காந்தமும் போல
இரும்பில் துரு இருந்தால்
காந்தம் கவராது நம்மிடம்
குந்தம் சேராமல் நடந்து
கொள்ள வேண்டும்.

மலர்ந்த மொட்டுக்
கள் தான் இறைவனடியை
அடையும். விரிந்த மன மூள்
வைரே விமலனருள் பெற
முடியும்.

- பாபா -

பாபாவிடம் கேள்வி

வினா: உலகில் சிலர் அழகுடையவர்களாகப் பிறக்கின்றனர். அது ஏன்? அல்லது மற்றவர்களைவிட அதிக அறிவுள்ளவர்களாகப் பிறக்கின்றார்களே அதன் காரணம் என்ன? கடவுள் ஏன் ஒவ்வொருவருக்கும் சமமான அழகினை திறமைகளை ஆற்றுவதைத் தரவில்லை?

பாபா: இது கடவுளின் குற்றமோ அல்லது அவரின் ஓரவஞ்சனையோ அன்று. மனிதர்களே இவற்றுக்குப் பொறுப்பானவர்கள். அவனுடைய செயல்கள், எண்ணங்கள், சொற்கள் ஆகியவையே அவனுக்கு வரும் நல்லன, கெட்டன எல்லாவற்றிற்கும் பொறுப்பாகும். இந்த வேறுபாடுகளைத் தோற்றுவிப்பது மனமே. மகிழ்ச்சி என்பது இரண்டு துன்பங்களுக்கு இடையே உள்ள இடத்திலேயே. எந்த நோக்கில் பொருள்களைப் பார்க்கின்றீர்களோ அதுதான் இங்கு முக்கியம்.

ஆற்றல்கள் மற்றும் பண்புகள் கடல்போல் மிகப் பரந்து விரிந்து உள்ளன. எல்லா மனிதர்களும் நீரை மொண்டு கொள்வதற்கான பாத்திரங்களை தங்களிடம் வைத்துள்ளார்கள். சில நபர்கள் தங்களுடைய செயல்களால் தங்களிடம் உள்ள பாத்திரங்களின் விளிம்புவரை நீரை நிரப்பிக்கொள்கின்றனர்.

சிலர் பாதியளவுதான் நிரப்பிக் கொள்கின்றனர். மற்றவர்கள் கால்பகுதிதான் நிரப்புகின்றனர். இன்னும் சிலர் அதையும் விடக் குறைவாகவே நிரப்பிக் கொள்கின்றனர்.

தங்கள் பாத்திரங்களில் எந்த அளவுக்கு அவர்களால் நிரப்பிக்கொள்ள முடிகின்றதோ அந்த அளவுக்கு அவர்கள் தங்களிடம் புத்திக்கூர்மை அழகு திறமைகள் முதலியவற்றைப் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

நீங்கள் இந்தக் காலத்தில் இந்தியப் பேரழகி, உலகப் பேரழகி என்பதாகத்தான் எடை போடுகிறீர்கள். ஆனால் இவை எல்லாம் உடல் அழகுகளே. அவை நிலை அற்றவை மாறுக்கூடியவை இங்கு ஆத்மாவின் அழகுதான் முக்கியமானது. ஆத்மாவின் அழகே அழகு.

ஸ்வராம்மா - தெய்வீக அன்னை

(இநும் பக்கத் தொடர்ச்சி)

கட்டிட வேலைகள் நடக்கும் போதெல்லாம் மற்ற அடியார்களுடன் சேர்ந்து கல், மண் கொண்டு செல்வதில் பங்கு கொள்வார். மற்றும் பஸ் சேவைகளிலும் ஈடுபடுத்தி சேவையாள் என்ற நிலைக்கு தன்னை உயர்த்தினார்.

அன்னையின் பிரத்தி யேக வாழ்வு துக்கமில்லாத இனிய வாழ்வாக அமைய வில்லை இரு மகள்மார் இளம் வயதிலேயே விதவையாகி விட்டார்கள். ஒருவரின் பிள்ளை ஊழையாக இருந்தார். இன்னும் பல இன்னலகளுக்கும் சோதனைகளும் அன்னைக்கு நோந்தன. இது எமக்கு ஓர் பாடம், சுவாமியின் அருகில் இருந்தாலும் இன் ஸ்லகள் வரத்தான் தெரியும். ஆனால் இன் பத்தையும், துண் பத்தையும் சமமாக அனுபவிக்கக் கற்றுக் கொண்டார். அன்னை ஈஸ்வராம்மா.

அன்னை தனக்கென்று ஒன்றும் கேட்கவில்லை. கிராமத் து மக்களுக்காக வேண்டினார். சுவாமியும் இவ்வேண்டுதலை தாமதிக்காது கொடுத்தார்.

புட்பாரத்தில் ஆண்களுக்குமாக உயர்நிலைப் பள்ளிகளும் தரம் உயர்ந்த வைத்தியசாலையும் பாரிய குழநித்திப்பட்டமும் நிறுவப்பட்டு உண்ணத்தாக செயல்பட்டுக் கொண்ட டேயரிக்கின்றன. அன்னையின் வேண்டுகோள் தன்னலமற்ற தூய மனதையே வெளிப்படுத்தியுள்ளது.

1972ஆம் ஆண்டு மே மாதம் ஜூம் நாள் பங்களூர் பிருந்தாவனத்தில் கோடைகால வகுப்புகள் நடந்து கொண்டிருந்தன. அன்னை குளித்துக் கோப்பி அருந்தி பேர்ப்பிள்ளைகளுடன் விளையாடி இருந்தாற் போல் சுவாமி! சுவாமி! சுவாமி என்று கூப்பிட்ட சத்தம் மேலறையிலிருந்த சுவாமிக்கு கேட்டதும் “நான் வருகிறேன் வருகிறேன்” என்று சொல்லிக் கொண்டே சுவாமி அன்னை அருகில் வந்ததும் ஈஸ்வரமாவின் ஆவி பிரிந்தது.

சுவாமி ஆகவேண்டிய ஆயத்தங்கள் எல்லாம் செய்து பூதவுடலை புட்டப்பத்திக்கு அனுப்பி வைத்து மாணவர்களுக்கான கோடைக்கால வகுப்பை தொடர்ந்து நடத்தி நார். மரணத்தை எவ்வாறு

சந்திக்க வேண்டுமென்பதை நாம் இச்சம்பவத்தினாடாகத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

ஒன்று மரணத் தறுவாயில் கடைசி முச்ச போகும் போது இறைவனின் சிந்தனை இருக்க வேண்டும். மரணம் நிகழ்ந்தும் சுவாமி கோடைக் கால வகுப்பை நிறுத்தவில்லை. இரண்டாவது பாடம் மரணத்தை இயற்கையின் நிகழ்வு போதுமான நிலைவுப் பேருரை யில் சுவாமி பின்வருமாறு கூறினார்.

“அன் பின் வடிவங்களே! நீங்கள் எல்லோரும் இன்று பின்வரும் தீர்மானத் தின்படி வாழ வேண்டும். உந்து மான வாழ்க்கை வாழுங்கள் எப்போதும் யாருக்கும் உதவி செய்யத் தயாராக இருங்கள். பின்னைகளிடம் அன்பாய் இருங்கள். முத்தவர்களை மதியுங்கள், அவரவர் நிலைக்கு ஏற்ப மரியாதை செய்யுங்கள். பெற்றோரைத் திருப்பதியடையச் செய்யுங்கள். இவற்றைக் கடைப்பிடிப்பதன் மூலமே வாழ்க்கை திருப்பதிகரமாக அமையும்.”

தெய்வத்தாயின் வாழ்க்கையை நாம் நினைவு கூரும் போது அவர் எவ்வாறு தாய்ப்பாசத் திலிருந்து விடுபட்டு பக்கதையாக மாறி சேவையாளராக மாறி, எல்லோரையும் தனது உறவினர்கள் என்ற உணர்வை எய்தி தன்னலமற்ற போது சேவையையே எண்ண

மாகக் கொண்டு எவ்வாறு கடைசித் தறுவாயில் சுவாமி யையே அழைத்ததை நாம் மனதிற் கொள்ள வேண்டும். தாய்மையை நாம் எப்போதும் கெளரவிக்க வேண்டும்.

கடந்த வருட ஈஸ்வரராம்மா தின் நினைவுப் பேருரை யில் சுவாமி பின்வருமாறு கூறினார்.

“அன் பின் வடிவங்களே! நீங்கள் எல்லோரும் இன்று பின்வரும் தீர்மானத் தின்படி வாழ வேண்டும். உந்து மான வாழ்க்கை வாழுங்கள் எப்போதும் யாருக்கும் உதவி செய்யத் தயாராக இருங்கள். பின்னைகளிடம் அன்பாய் இருங்கள். முத்தவர்களை மதியுங்கள், அவரவர் நிலைக்கு ஏற்ப மரியாதை செய்யுங்கள். பெற்றோரைத் திருப்பதியடையச் செய்யுங்கள். இவற்றைக் கடைப்பிடிப்பதன் மூலமே வாழ்க்கை திருப்பதிகரமாக அமையும்.”

நாமும் அவ்வாறே வாழ, இறைவனின் கருணையே வேண்டி இவ்வரையை முடிக்கின்றேன்.

ஜெய் சாயிராம்.

நாம் கடவுளின் கஞ்சிகள்

பகவானின் தெய்வீகம் - ஒரு அனுபவம்

- தீரு. கே. கோபால்ராவ் -

உன்னிடம் தெய்வீகம் இருந்தால் எல்லாமே முடியும். ஆனால் நாம் எப்போதும் கடவுள் தான் அனைத்தையும் செய்கிறார். நாம் அவரது கருவிகள் மட்டுமே என்பதை மறக்கக் கூடாது.

நான் பகவான் பாபாவை முதலில் சந்தித்தது மும்பையில் 24 ஜூலை 1965 ஆம் ஆண்டு நான் அவரது அருளு ரையை அன்று மாலை ஷண் முகானந்த ஹாவில் மொழி பெயர்க்க இருந்தேன். எனக்கு மொழி பெயர்த்து பழக்கமில் லாததால் சற்று நடுக்கமாகவே இருந்தது. ஆனால் கடைசி நிமிடத்தில், தீரு. B. ராமகி ருஷ்ணராவ், மழுக்கஹாக கவா மியின் அருளுரையை யொழி பெயர்ப்பவர் எதிர்பாராத வித மாக வந்து சேர்ந்தார். எனக்கு நிம்மதியாக இருந்தது.

அதே நேரத்தில் கவா மியிடன், அவரது காரில் ஒன்றாக மீட்டிங் நடக்க இருந்த இடத்துக்குச் செல்லும் அரிய வாய்ப்பு கிடைத்தது. எனது மனைவியும், நானும் எல்வாமியின் ஆசிகளையும் பெற நோம். இந்த இனிய சந்திப்பு எங்களை வாழ்க்கையையே முழுதுமாக மாற்றி விட்டது. எனது குடும்பமும் நானும் எல்வாமியின் தெய்வக்த்தைப் பற்றிய அனுபவங்களை கடந்த 36 வருடங்களாக அனுபவித்து வருகிறோம்.

இருப்பினும் இச் சிறிய கட்டுரையில் நான் மிக முக்கியமானவற்றைப் பற்றி மட்டும் முதலில் எனது சொந்தக் கதையை விவரிக்கிறேன்.

கான்சரை “கான்சர்” செய்தார்
1962 ஆம் வருடம், எனது சிறுநீர்ப் பயில் ஏற்பட்ட கான்சருக்காக நான் ஒரு அறுவைச் சிகிச்சை செய்து கொண்டேன். கதிர்வீசுகம் கொடுத்தார்கள்.

நான்கு வருடங்கள் கழித்து மீண்டும் அந்தத் தொல்லை நேரிட்டபோது மருத் துவர்கள் என்னை லண்ட னுக்கு மேற்கொண்டு சிகிச்சைக்கு அனுப்பினார்கள். அங்கிருந்த வைத்தியர் நன்கு

பரிசோதித்த பின் எனது சிறுநீர்ப்பயை எடுத்துவிட வேண்டும் என்று கருத்து தெரிவித்தனர். எனக்கு அது ஒப்புதல் இல்லை. அதனால் எல்வாமிக்கு ஒரு கடிதம் எழுதி உதவி கோரினேன்.

அடுத்து நடந்த அறுவை சிகிச்சையின் போது, டாக்டா கள் ஆச்சரியப்படும்படி கான் சரிஸ் கவுடே காணப்பட வில்லை. எங்களுக்குள் ஒரு ஓப்பந்தம் கான்சர் இல்லாமல் போனால் சிறுநீர்ப்பயை எடுக்கக்கூடாது என்று அதனால் சிறுநீர்ப்பயை உள்ளேயே வைத்து முடி தைத்து விட்டார்.

பிறகு நான் மும்பை வந்த பிறகு நானும் என மனைவியும் புட்டப்பதிக்கு சில முறை சென்றோம். அப்படிப் பட்ட ஒருநாளில், எல்வாமி என புனைவியிடம் இனிமேல் என ஆரோக்கியத்தைப் பற்றிக் கவலைப்படத் தேவையில்லை என்றும், அவரே என்னைக் கவனித்துக் கொள்வதாகவும் உறுதி அளித்தார்.

அதற்குப் பிறகு 30 வருடங்களாக எனக்கு எந்த விதமான பரிசோதனையும் மருந்தும் தேவைப்படவில்லை. எல்வாமி எனது கான்சரை முழுமையாக கான்சர் செய்து விட்டார்.

எனது ரிடையர்மென்ட் 1973வருந்து நான் தொடர்ந்து எல்வாமியின் ஆசிரமத்தில் வசித்து வருகிறேன். அவரது அருளால் நல்ல ஆரோக்கிய மாகவே இருந்து வருகிறேன். இப்போது எனக்கு 93 வயது.

விபூதியால் குணமாய்ந்து

அடுத்த அனுபவம் என மகள் குரியகுமாரி (68வயது) பற்றியது. என மனைவி, பகவானின் பரம பக்கதை ஏப்ரல் 1976இல் அவர் பாதங்களிலேயே கலந்து விட்டார். எல்வாமி மே 1976இல் ஊட்டியில் நடைபெற்ற “சம்மர் கோர்ஸி”ல் கலந்து கொள்ள அனுமதி தந்தார். அதன் மூலம் நான் துக்கத்திலிருந்து விடுபட வழி செய்தார்.

பிறகு நான் பெங்களூர் திரும்பி வந்த போது என

மகள் தரையில் தவழ்ந்தவாறு நடப்பதைப் பார்த்து அதிர்ச்சி யடைந்தேன். அவளால் எழுந் திருக்கவோ நடக்கவோ முடிய வில்லை. அவர் “ரூமடைய்ட் ஆர்த்ரெடிஸ்” என்ற நோயால் அவதிப்பட்டுக் கொண்டு ஜித்தாள், நான் அவரை உடனே புட்டப்பத் ததிக்கு அழைத்து வந்தேன் எல்வாமியிடம் பிரார்த்தனை செய்தேன்.

“என் மனைவி இருந்து சில கூரங்களே ஆகியிருந்தன அதற்குள் இன்னுமொரு துன் பத்தைத் தாங்க சக்தியில் வைப்பே” எல்வாமி என இறைஞ்சினேன்.

என் நுடைய மகள் தொடர்ந்து எழுதுகிறாள். “இன்டாவியூவின் போது கவாமி என்னைப் பார்த்த பாரவையில் அன்பும் கனிவும் இருக்கமும் இருந்தன. நான் அவர் முன்னிலையில் மெதுவாக நொண்டு நடந்தேன். அவர் இதமாகச் சொன்னார்.

“இதோ பார் பங்காரு! என்னை முழுதாக நம்பு மருந்துகளை எல்லாம் தள்ளிவை நீ நன்றாக நடந்து உன் வீட்டு வேலையை எல்லாம் செய்வாய், இன்னும் ஒரு வாரத்துக்குள் எல்லாக நான் உனக்கு “பிராமிஸ்” செய்கிறேன் அவர் எனக்காக விபூதி சிருஷ்டித்துக் கொடுத்தார். எனக்கு பாதநமஸ்காரம் தந்தார்.

நான் நிச்சயம் ஒரு வாரத்துக்குள் நடந்தேன். எனது ஆர்த்ரெடிஸ் போன இடம் தெரியாமல் மறைந்து போயிற்று. எல்லாம் கனவில் நடந்தன போல இருந்தது. பிறகு அந்தத் துப்பம் எனக்கு ஏற்படவே இல்லை. அவரது அருகாமையை அதிகம் உணர நான் பாலவிகாஸ் குருவானேன். இந்த சேவை எனக்கு மிகுந்த சந்தோசத்தை கடந்த 35 வருடங்களாகத் தந்து வருகிறது”

எனது மகனின் எனது மகன் குரிய நாராயணா (67) 1963 முதல் எல்வாமியின் பக்கனாக இருக்கிறான். நான் எல்வாமியைப் பார்ப்பதற்கு முன்னரே நல்ல மொழி கொண்டிருக்கிறேன். இன்ஜியர்

அவனுக்கு நல்ல மதிப்புக்குரிய உத்தியோகம் டிஸம்பர் 1997 அவன் புட்டப்பத்தி வந்தான். எங்களது இரண்டா விழுவின் போது அவன் எல்வாமியிடம் சொன்னான்.

டாக்டர்கள் அவனது இடது நுரையீரலில் ஒரு ‘பாட்சுகண்டுபிடித்து இருப்பதாகவும், அவன் எடை குறைந்த வண்ணம் இருக்கிறது என்றும் சரியாகப் பசி எடுப்பதில்லை அதனால் பலவுரிமாக உணர் வதாகவும் கூறினான்.

அவனுக்கு ‘பிராங் கோஸ் கோபியும்’ ‘பயாம்ஸியும்’ நடத்தச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த நுரையீரலில் இருக்கும் ‘பாட்சு’ கான்ஸரா எனக் கண்டறிய இரக்கிறார்கள்.

நாங்கள் எல்வாமியிடம் அவரது அருட் கொடையையும் காப்பாற்றுதலையும் வேண்டி நோம். எல்வாமி என மகனை அனைத்துப் பரிசோதனைகளும் செய்யச் சொல்லி தான் அவனுடன் இருப்பதாக உறுதி அளித்தார். எனது மகன் ஒரு வாரத்தில் திரும்பினான் எல்லா ரிப்போட்களும் அவனுக்கு கான்சர் இருப்பதை உறுதி செய்தன. அவனுக்கு இன்னும் ஒரு வாரத்தில் நுரையீரல் ஆபாரேன் நடந்தாக வேண்டும். இருந்தும் அதனால் முழு மையான குணம் உறுதியாகக் கப்படவில்லை. குர்ய நாராயணா மிகவும் மனம் சிதைந்த நிலையில் இருந்தான்.

நாங்கள் இந்த ரிப்போட்களை டாக்டர் அல்ரேஜா விடம் காண்பித்தோம். எங்கள் வேண்டுகோனின்படி டாக்டர் அந்த ரிப்போட்களை எல்வாமியிடம் சமர்ப்பித்தார். அவரிட மிகுந்து பிரசாதம் வாங்கி வந்தார். இப்போது என்மகனே தொடர்கிறான்.

எனது மனத்துடிப்பில் அமெரிக்காவில் இருந்த எனது இரண்டு மகன்களுக்கும் என நிலையைக் கூறினேன் அவர் இருவரும் உடனே இந்தியா வகுக்கு வந்து அந்தக் கமன் மான் நாட்களில் என்னுடன் இருப்பதாகத் தொமானித்தனர். (தொடரும்)

நன்றி: சனாதன சாரதி டிசம்பர்- 2001